

Posen una bomba a les Cotxeres

Aquesta va ser la última i més greu d'una escalada d'agressions de l'extrema dreta.

SANTS.- Van ser nombrós el veïnat que es va despertar pel so del que en un primer moment es va pensar que era un petard. Però no ho era. La nit del dos al tres de març, una cèl·lula feixista, coneguda pel nom del "Timbaler del Bruc", va col·locar una bomba a les Cotxeres, hores abans que s'hi celebrés un concert on hi van assistir unes dues mil persones. Sortosament l'artefacte va esclatar mentre l'estaven manipulant, i els únics ferits van ser els propis nazis. Al matí, i durant els dies següents la policia va detenir cinc persones, totes militants extremistes, i entre les que hi havia Óscar Solà i Santiago Royuela, fill del conegut subhaster i exguàrdia de Franco, Alberto Royuela. A pesar

de la gravetat dels fets, la policia es va apresar a exculpar-los, declarant literalment que "només volien donar un ensurt als okupes". En cap moment se'ls va aplicar la llei antiterrorista, tot i enganxar-los in fraganti amb una bomba, ni se'ls

ha acusat d'associació il·lícita a pesar de ser un col·lectiu, amb nom, estructura i local, dedicat a atacar i agredir diferents objectius (per la policia eren "un grup d'amics"), ni tant sols d'atemptat; només d'estralls.

>> pàgina 3

Aquest espai va ser l'objectiu del terrorisme feixista.

Nou judici a l'okupació

Aquest cop contra els i les detingudes a una manifestació contra els desallotjaments al febrer de 1998.

SANTS.- Després de tres anys, els propers 17 i 18 d'abril, està previst realitzar el judici contra algunes de les persones que van detenir en una manifestació en resposta al desallotjament de la Morada (Sants) i la Vakeria (centre social de l'Hospitalet). Aquests fets, succeïts el 4 de febrer de 1998, van culminar dues setmanes de forta repressió i control policial al barri. Tot va començar amb el desallotjament de la Totxana, casa okupada a la Bordeta, el dia 20 de gener. Aquella mateixa nit va tenir lloc una manifestació pacífica com a forma de protesta, en la qual un grup de policies de paisà van esgrimir les seves pistoles contra les manifestants. En un clima de forta tensió van desallotjar

una altra casa al matí següent, la Gatada. Però això va ser només el començament, el 22 de gener va arribar una ordre de desallotjament a l'Hamsa. Es va fer una forta campanya per aturar-la sota el lema "Alcober pensa't-ho bé" i finalment la jutgessa que portava el cas va renunciar al cas i al seu càrrec. Quan semblava que la repressió s'havia acabat van desallotjar per sorpresa dues cases més: la Morada i la Vakeria. El mateix dia el mateix jutge que havia desallotjat la Morada va anunciar la seva intenció de fer el mateix amb Can Vies. Va ser dins aquest clima, i per tal de protestar contra les últimes actuacions policials, que es va convocar una manifestació pel 4 de febrer.

>> pàgina 2

Jornada contra la

Llei Antiterrorista

Durant las mobilització es demana la llibertat d'en Zigor i en Diego.

Aquest foto de família serà enviada als presos

SANTS.- Recentment s'ha produït una campanya de criminalització i persecució dels moviments socials, que es va desencadenar amb la detenció sota la Llei Antiterrorista d'onze ciutadans i ciutadanes catalanes, i durant la qual van ser empresonats Diego Sán-

chez i Zigor Larredonda (veure La Burxa 36). Però la resposta tampoc s'ha fet esperar, i el dissabte 3 de març es va convocar una jornada de denúncia amb la participació de milers de persones i una part important de la qual es va celebrar al barri.

>> pàgina 2

SUMARI

@ Bomba a Les Cotxeres

@ Opinió

@ Judici detinguts al febrer del '98

@ Entrevista

@ Jornada contra la Llei Antiterrorista

@ L'Hamsa fa 5 anys

@ Diables a Calahorra

@ 14ª calçotada

@ Ressenyes

@ Okupacions i desallotjaments

@ 8 de març

@ Contra-Infos

@ Ardi Beltza

Aquell dia es van detenir 17 persones

(ve de portada)

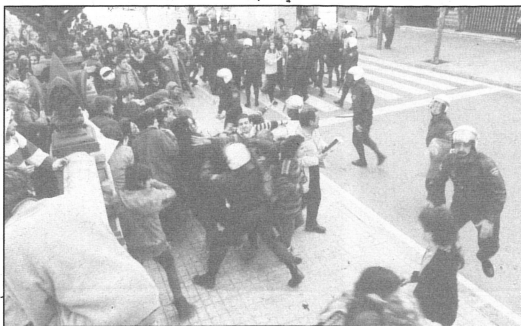
Aquesta convocatòria va acabar davant de Districte, on hi havia un fort dispositiu policial que barrava el pas a la manifestació. La tensió i la ràbia viscuda a la setmana anterior (coneguda al barri com la *setmana tràgica*) va esclatar llavors en forma d'enfrontaments amb la policia i disturbis pels carrers de Sants que es van allargar quasi una hora. Com és costum, la policia va actuar indiscriminadament detenint disset persones, la majoria d'elles un cop finalitzada la manifestació, i en algun cas, hores després. Se les acusava

d'atemptat, danys i lesions. Durant les detencions es van produir maltractaments i una d'elles va haver de ser portada a l'hospital. Van estar quasi dos dies als calabossos i quan van sortir, la policia

va carregar salvatgement contra els concentrats (actualment la querrela presentada llavors contra els antidisturbis i la Garcia Valdecasas està en tràmit i a l'espera de judici). Més després a deu de les persones detingudes se'ls hi va retirar les acusacions per falta de proves. El jutge va al·legar que "no queda acredi-

Durant els disturbis es van tallar diversos carrers

La imatge reflecteix la duresa de la càrrega de Jutjats

tat que tinguessin participació directa en cap fet delictiu". Tot i això les set persones restants s'enfronten actualment a una petició fiscal de 9 anys de presó, 67 mesos i 20 dies de pena multa a un preu d'entre 500 i mil ptes per dia de llibertat. És especialment greu el cas d'un noi que li demanen quatre anys de presó. A grans trets, es pot afirmar que es tracta un altre cop d'un dels escarments jurídicopolicials al que ens tenen tant acostumats i acostumades. Tot i no estar confirmat, el judici (17 i 18 d'abril) es farà una concentració de suport.

La jornada va tenir moments emotius

(ve de portada)

Sota el lema "Fora la Llei Antiterrorista" i amb la reivindicació de llibertat Zigor i Diego de fons, es van realitzar actes durant tot el dia. Al matí, a la xerrada al Centre Social de Sants, familiars i expresos van explicar les seves experiències amb la justícia a causa del seu compromís social. A les Cotxeres s'hi va realitzar una butifarrada popular, però va ser a la tarda quan unes 4.000 persones es van manifestar pel centre de Barcelona en una espectacular demostració que els moviments socials continuen vius i al carrer, en un acte pacífic a pesar de la pressió policial, que va seguir el recorregut en furgonetes d'antiavalots. A la nit, un concert va omplir de gom a gom les Cotxeres, produint-se moments d'emoció quan es van llegir comunicats dels presos. La jornada va acabar deixant un bon gust de boca.

La lluita dels immigrants. Entrevista:

"PER QUÈ HEM TRIOMFAT? DE MOMENT NO HI HA NI PAPERS NI VIVENDA"

EL DILLUNS 12 DE FEBRER ELS IMMIGRANTS TANCATS A SANT MEDIR, VAN ABANDONAR L'ESGLÉSIA, EN PRINCIPI AMB UNS ACORDS SOTA EL BRAÇ, PERÒ SENSE QUE AIXÒ ESDEVINGUI CAP GARANTIA, NI SIGUI LA PROVA DE QUE ELS SEUS PROBLEMES S'HAN ACABAT. AL CONTRARI, S'ENFRONTEN A NO TENIR VIVENDA, A LA INCERTESA DE SI CONSEGUIRAN O NO PERMÍS DE TREBALL I DE RESIDÈNCIA. PERÒ TOT AIXÒ HO EXPLICA MOLT MILLOR EL JORDI, QUE HA ESTAT, I ENCARA SEGUEIX COL·LABORANT, AMB ELS IMMIGRANTS QUE VAN ESTAR TANCATS A L'ESGLÉSIA DE SANT MEDIR.

Quina perspectiva ofereixen els acords assolits entre immigrants i el govern, a partir dels quals es donaren per finalitzades les tancades?

De moment no hi ha resposta per part del govern respecte els acords. S'havia aconseguit que es revisessin les 35.000 peticions de regularització denegades, i també una nova sol·licitud. D'altra banda, el govern s'havia compromès a resoldre el problema de la vivenda, davant el que es troben molts immigrants, però no ha fet cap pas per aconseguir allotjaments. O sigui, segons Norma Falconi, "hem triomfat", però jo hem preguntat en quin sentit hem triomfat, perquè de moment no s'ha aconseguit ni papers ni vivenda.

Però hi ha la possibilitat de la revisió...

Es podrien regularitzar algunes persones aconseguint-se raons humanitàries, però és difícil. Només s'admeten desastres naturals i conflictes armats. Però el que hagin de tornar al seu país sense menjar ni diners, no es veu com a raó humanitària.

Veus alguna possibilitat de que es redacti de nou la llei d'Estrangeria?

Fins ara han dit que no tocarien ni una sola coma, tot i que l'aplicarien amb la màxima "benevolència" (però a veure que entenen per benevolència...). El País Basc diu que la portarà al Tribunal Constitucional, i és increïble que a Catalunya, un dels llocs on els immigrants s'han mogut més, el govern català no faci res.

Quins problemes destacaries d'aquesta nova llei?

Per venir al país cal una oferta de treball, i em pregunto: perquè les ambaixades no col·loquen, doncs, oficines de treball? A més, si vens amb l'oferta de treball t'has d'esperar nou mesos a que et donguin els papers. I mentrestant, l'empresa no t'espera, i amb el resguard no pots fer res. D'altra banda, els que venen il·legals no tenen res. Només gana.

Com s'ha fet front al problema de la vivenda que pateixen molts dels immigrants tancats?

Més d'un 80% dels immigrants que hi havia a Sant Medir no tenien on anar. Molts es van quedar fins el divendres (23 de març) a la Conreria, un antic convent, on també hi havia immigrants que venien de totes les esglésies. A partir d'ara, en principi Càritas els pagarà pisos durant dos mesos fins que el govern els doni la resposta. Però exigeixen que el pis no sobrepassi les 40.000 ptes al mes i tingui com a mínim tres habitacions. Això és impossible de complir. És curiós que Càritas sigui un dels primers en denunciar que els immigrants viuen hacinats al casc antic, i ara imposi aquestes condicions.

Us seguiu reunint les persones que estàveu a Sant Medir?

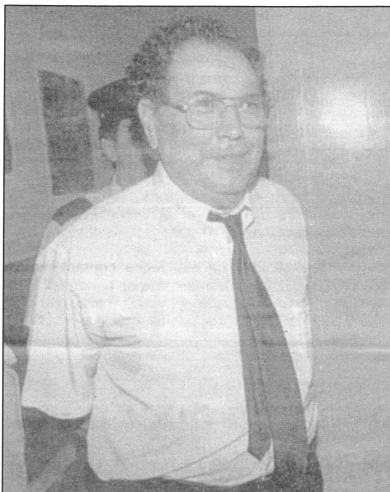
Reunir-se és difícil, perquè la gent està dispersada. Molts estan en pensions on els canvien cada dos o tres dies, de manera que és costós localitzar-se. De moment, ens trobarem d'aquí dos diumenges a Sant Medir. De totes formes, la situació es planteja difícil. Abans els immigrants apareixien als mitjans i ara sembla que hagin desaparegut. Però continuen tenint la mateixa problemàtica que un més enera. I a més, molts col·laboradors han marxat, ara que sembla que s'hagi acabat el problema, o més ben dit, la situació.

La família Royuela, darrera de l'atemptat

(ve de portada)

El jutjat d'instrucció núm. 16 de Barcelona va ordenar el seu ingrès a presó abans de passar el cas al 15, però aquest va demanar al Jutge Degà un nou sorteig perquè no volia portar el cas, va tocar al núm. 1 que ràpidament es va inhibir. Després d'aquest estrany anar i venir, tots els acusats han quedat en llibertat, a pesar de la seva perillositat (Santiago Royuela va agredir només dues setmanes abans a dos periodistes d'El Triangle dins els mateixos jutjats sense que li passés res i té diverses causes obertes per fets similars, i Oscar Solà està pendent de judici per diferents agressions, robatori i violació). La premsa, habitualment tant beligerant amb els violents ha passat pel cas amb puntetes, i s'ha limitat, en general, a alguns breus extraordinàriament ascèptics. També l'actitud de l'Ajun-

tament ha destacat per omisió. Mentre que encara avui persegueix judicialment als manifestants anifeixistes del 99, en cap moment s'ha personat com a acusació particu-

Imatge del fètid Alberto Royuela al 95 llar contra els nazis, a pesar de que la bomba va ser col·locada en un local de la seva propietat.

Escalada d'atacs feixistes

Desgraciadament aquest no ha sigut l'únic atac, i recentment, col·lectius alternatius del barri han fet un recull de les agressions que des del passat mes de setembre (coincidint amb la campanya per acabar amb la concentració ultra del 12-O) s'han produït. Sumen més de quinze i són preocupants tant per l'augment quantitatiu com qualitatiu. També l'amplitud dels agredits crida l'atenció: des del Centre Social de Sants fins a les cases okupades, passant per un metgessa que ajudava als immigrants de Sant Medir o joves que passejaven pel carrer. Aquesta col·lectius denuncien una major preparació dels atacs i la total impunitat amb la que compten, ja que no hi ha hagut cap detingut, i estan preparant una campanya de denúncia per sensibilitzar el barri sobre aquesta plaga.

Petita cronologia

Setembre 2000

Llançament de quatre còctels molotov contra l'aparador del Centre Social de Sants.

Octubre 2000

Cremen la porta del CSA Can Vies per segona cop en mig any.

Novembre 2000

Un grupet de tres nois colpeja un dels habitants de la Torreta. Dies després hi llencen un còctel molotov que no arriba a esclatar.

Gener 2001

Davant de la Fresca cremen una moto. El propietari participava a la Plataforma Cívica del 12-O i havia estat seguit per la policia.

Febrer 2001

Un grup d'encaputxats insulten, amenacen i agredeixen la metgessa que col·labora amb la tancada d'immigrants de Sant Medir. Una desena de feixistes ataquen la casa okupada de Collblanc.

Un grup de nazis realitzen diverses visites a la plaça Màlaga resultant ferides diverses persones.

Tres altres colpegen una noia a plaça de Sants i un altre noi a Jocs Florals i llencen objectes a Can Vies.

Opinió

PER QUÈ ALS FEIXISTES NO ELS APLIQUEN LA LLEI ANTITERRORISTA?

Dia 4 de març, començo a llegir el diari com si fos part d'una teràpia de xoc per a despertar-me de cop. Fullejo rutinàriament fins que una notícia succeïda al barri m'atura. El titular diu: "Detingut Santiago Royuela per un atemptat fallit a Sants". M'endinso ràpidament en l'article i llegeixo: "segons fonts policials, els 3 joves detinguts formen part d'una cèl·lula autònoma d'ideologia ultradretana i pretenien col·locar la bomba a prop de les Cotxeres de Sants on grups radicals autodenominats antifeixistes anaven a celebrar una festa" (La Vanguardia, 4 de març). La primera reacció va ser alegrar-me, l'atemptat -que podia haver causat danys importants- havia fallit i a més a més havien detingut als feixistes. Però alguna cosa m'havia sobtat, o sigui que vaig tornar enrera per rellegir la versió policial que tan fidelment reproduïa el diari. Per què els feixistes són rigorosament descrits com "una cèl·lula autònoma amb ideologia..." mentre les persones que precisament eren l'objectiu de l'atemptat per una banda són radicals i per l'altra ni tan sols antifeixistes ja que només ells s'autodenominen així? Tot plegat sona massa despectiu i tendencios. I per si no n'hi ha prou la guinda fi-

nal està amb lo de la festa. Jo sabia que no era una simple festa el que s'havia celebrat el dia anterior a Cotxeres sinó una jornada contra la llei antiterrorista. Sota aquesta llei van detenir a dos joves, en Zigor i en Diego, acusant-los de col·laborar amb el comando Barcelona, sense proves, sense presumptió d'innocència, amb tortures, arbitriarietat i total impunitat per construir un gran muntatge que permetés criminalitzar als moviments socials on aquests dos nois participen. Amb la manifestació, la xerrada, el dinar i totes les activitats realitzades durant la festa es va denunciar públicament aquesta llei ja que vulnera els drets fonamentals així com es va exigir la llibertat dels dos companys que romanen empresonats. Però res de tot això sortia al diari.

El més irrisori de lo succeït és que als feixistes no els van aplicar cap llei antiterrorista. És més, fins i tot sembla que se'ls exculpa quan la policia (des)informa dos dies després: "els altres volien donar un ensurt als okupes" (La Vanguardia, 6 de març) "sense causar danys" (Avui, 6 de març). O sigui que els feixistes donen ensurts i els okupes, penso per exemple en el tractament mediàtic del 12 d'octu-

bre d'enguany, creen terror i alarma social. Tot això em fa preguntar què és més molest per la nostra societat democràtica, les lluites socials contra el poder establert per aconseguir un món més just o bé el feixisme i l'autoritarisme. Els propis esdeveniments em responen que el primer. D'aquí que es criminalitzi i reprimeixi als uns i no als altres. En Zigor i en Diego continuen empresonats de forma preventiva fins al dia del judici (que igual serà d'aquí 3 o 4 anys). En canvi, en Royuela i els seus amiguets estan altre cop al carrer, el més segur que engrandits per tanta impunitat. Haurem d'inventar-nos un altre llacet, potser "a topos", seria el més escaient, si més no per ridiculitzar aquestes ironies. I de pas fer un minut de silenci per cada immigrant mort a l'Estret, i per cada pres assassinat a les comissaries, i per cada accident laboral, i per cada dona maltractada, i per cada frustració de no arribar a finals de mes, i pels que no arriben ni al principi, i pels que moren de fred al carrer perquè no poden pagar un lloguer, i pels que esnifen cola per apaivagar la gana, i... Però sobretot per cada feixista tip culpable de tot això. El resultat: 1440 minuts de silenci al dia.

X. Y.

Felicitats, Hamsa

El cinquè aniversari la consolida com una infraestructura social estable al barri i la ciutat.

HOSTAFRANCS.- Cinc anys mantenint okupat un edifici a Barcelona resulta força meritori; la repressió des de l'entra-

tanta derrota (desallotjaments, detencions, judicis, pallisses), allò es va viure com una autèntica victòria. Petita, però

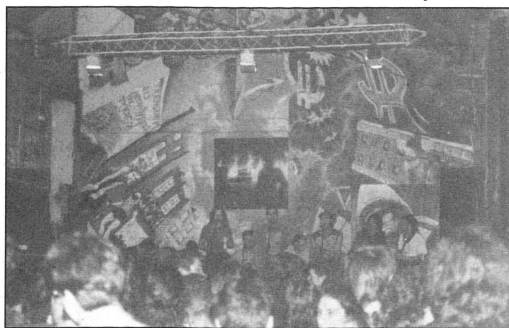

La pintada de graffittis va ser musicada per DJ's.

da en vigor del nou Codi Penal, que convertí en delictes l'okupació, ha passat factura. Però si además aquest edifici és com l'Hamsa, els mèrits es multipliquen. Qui diria el primer dia d'entrar-hi i veure el dantesc espectacle d'una fàbrica siderometal·lúrgica mig enrunada que després de cinc anys estariem celebrant l'aniversari? Qui ho diria després de rebre l'ordre de desallotjament als tres mesos d'okupar-la? Qui ho diria després d'abortar el primer intent, el

victòria. És per això que els aniversaris de l'Hamsa són intensament viscuts per molta gent, del barri i d'altres llocs. Del 17 al 24 de març es van anar celebrant els actes d'aniversari. Començant amb una marató d'es-

pectacles, que aplegà 150 persones, la setmana va continuar el diumenge amb una exhibició de graffittis, amb la participació de 20 artistes, que va deixar decorada varies parets de la nau de l'Hamsa i dels carrers del voltant. A la inauguració de l'exposició interactiva "Hamsa 5 anys" i el

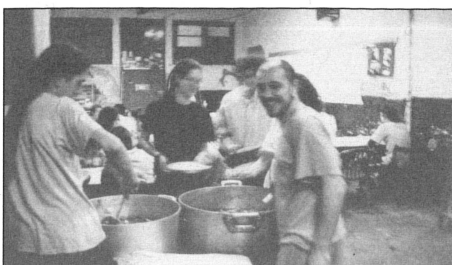

Els Erre'que Erre, de Cornellà, en plena actuació.

setembre del 96, quan 200 persones esperaven al matí la policia? Potser ho vam començar a intuir als altres dos cops que van voler desallotjar l'Hamsa, als febrers del 1997 i del 1998. Llavors, molta, moltíssima gent va col·laborar d'alguna manera o altra a defensar la casa okupada. A diferència d'altres vegades, es va aconseguir la fita. Acostumats i acostumades a

passi de la pel·lícula *Oriente es oriente*, li va seguir les activitats més concorregudes: el sopar popular del dijous, que va ajuntar a més de 150 comensals i que va deixar el llistó gastronòmic altíssim (el menú va ser correcte, la presentació, antològica, i l'elaboració, molt treballada); la festa flamenca del divendres, que va omplir l'Hamsa fins la bandera; i la jornada antiracista,

amb passi de video, sopar àrab i concert, i la posterior festa hamsera. L'aniversari no podia acabar d'una altra manera... Caldrà esperar el proper 23 de març per tornar a celebrar l'aniversari; si ens deixen, clar, o si la defensem, com no.

Unes 60 persones van degustar el sopar àrab organitzat pel col·lectiu antiracista.

17.500 calçots a la plaça de Sants

SANTS.- Aquest és el nombre aproximat de calçots que el 4 de març van ser devorats durant el tradicional esdeveniment organitzat cada any pel Casal Independentista de Sants. Més o menys unes 550 racions, a les quals se li han d'afegir les butifarres, el romesco, el vi i el pa amb tomata que van arrodonir la jornada gastronòmica i popular. Els Bastoners de Sant Cugat i uns Gegants van fer uns balls i un Titot convertit en el Josep Maria Cloratita acompanyat per

l'Orquestra Cantimplora va amenitzar l'àpat. Tothom va quedar satisfet i tip. I el repte que cada any es proposen des del Casal, augmentar en 50 les racions de calçots, assolit. A més, la gent que participà en l'organització fou més quantiosa que altres anys, i sobretot, més jove. La nota negativa, un temps poc agradable i el preu dels calçots, que va fer pujar fins

a 1400 pessetes la ració.

Els Diables cremen Calahorra

CALAHORRA.- No es tractava d'una missió especial de foc purificador ni el càstig demoníac a un poble infidel. Van ser els Diables de Sants que realitzaven un correfoc al poble de Calahorra, a la Rioja, el passat tres de març, en plenes festes majors de la població. Acostumats a moure's pels barris de Barcelona i rodalies, el fet d'anar a Calahorra suposava tota una experiència. L'any passat ja l'havien viscut, i enguany repetien. Una expedició d'una quarantena de persones s'enfilaren cap a terres riojanes. La rebuda va ser calurosa, i el Correfoc va ser seguit per moltíssima gent, que anava més previnguda que l'any passat (molts ja no es cobrien amb cartrons, mantes i llençols). L'escenari, però, impactava: tots els carrers i balcons eren plens de banderes espanyoles. La valora-

ció de diabesses i diables va ser unànime: molt bona. La participació popular dels calahorrencs va ser superior a molts dels correfocs de barri que es fan aquí. I el sentiment de festa major, molt més viu. Segurament, l'any que ve repetiran el viatge. Mentrestant, seguiran amb la colla tot i les dificultats que tenen (un assumpte que requeriria un altre article). I de seguir amb els viatges a Calahorra, potser que amb els anys es creï la primera Colla de *demonios riojanos*. Aconseguiran els Diables de Sants millorar la imatge catalana, tot i portar banyes i cua? Hi haurà intercanvi cultural i a les pròximes festes alternatives actuarà un grup de jotes riojanes? o millor un demostració de vins? Acabaràn les calahorrenes i els calahorrens penjant estelades als balcons en compte d'estanqueres? El temps dirà.

Imatge de la primera trobada de diables i tabaleres realitzada a Valls el febrer del 2001 (al mig, la colla de Sants).

Refransys populars.

Si ho saps fer, posa-hi les mans, i no et fiïs de manyans
 Monges, civils i ous ferrats sempre van emparellats.
 Són tres enemics mortals: frares, van e parellats.
 Qui no roba no és d'Espanya.
 Vida de burgès: menjar, veure i no fer res.
 Notaris, advocats i procuradors, a l'infern de dos en dos.
 Guarda't de la hipocresia perquè és mala companyia.
 El rei, quan es crema, no necessita criats.
 No et fiïs d'una tropa que porti barret de copa.
 Abril, abril, a migjorn calor i al vespre fred.
 Abrils i senyors, tots traïdors.
 Si plou a l'abril, prepara el setrill.

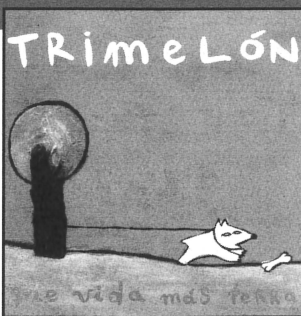
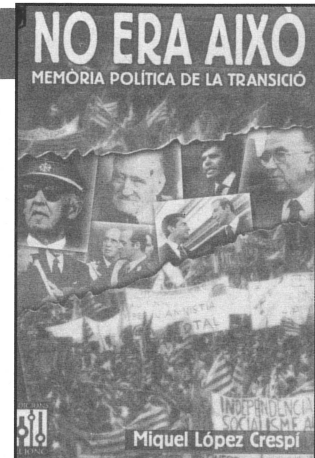

Imatges que fan barri: El 8 de març ja ha passat, però no tothom deixa que quedi en res, com a mínim en qüestions gastronòmiques alguna cosa està canviant

Ressenyes

No era això. Memòria de la transició
 Miquel López Crespí. Editorial Mata de jonc

No és això, companys, no és això, pel que varen morir tantes flors, pel que vàrem plorar tans anhels... L'legia emocional del Lluís Llach, que dona títol a la nova publicació d'El Jonc, podria ser la síntesis emocional del procés de la transició a la democràcia, procés caracteritzat, entre d'altres coses, pel transvestisme polític dels qui la van gestionar. Antics feixistes reconvertis en demòcrates, dirigents de l'esquerra reformista sobtadament monàrquics, líders de partits autodenominats nacionalistes oblidant-se del dret a l'autodeterminació. Tots ells pactant el "que canviï tot perquè no canviï res", a esquesnes de les lluites que aleshores es produïen als carrers, a les fàbriques, a les facultats. López Crespí resitua aquells fets des de la seva Mallorca natal: amarg amb el carrillisme, amb la socialdemocràcia, rabiós per la instauració dels Pactes de la Moncloa i la Constitució, Crespí els presenta a tots ells com a instruments polítics per a preservar una economia de mercat i una "unidad de la patria" que en aquells moments eren qüestionats seriosament pels moviments populars d'alliberament.

"Que vida más perra" Trimelón
 Vida Perra Productions

Ja fa uns anys que la gent de Trimelón volta pels escenaris, animant a tothom que té ganes de ball i festa. El seu espectacle és difícil d'oblidar i la seva posada en escena és moguda com poques. Abans, Trimelón de Naranjus, i ara, només Trimelón, els de Santa Coloma de Gramenet ens presenten un nou disc ple de qualitat musical. Menys rumberos que a l'anterior "Zumo para tus orejas", ara sonen més funkies. Millorant cançons antigues i creant-ne de noves fins arribar a 12 temes amb els que et podràs fer una bona idea de la banda. Tot i això, intenteu no quedar-vos només amb el so d'aquest disc i mireu d'apropar-vos a veure el grup en directe, amb un "Muchachito" (comic-showman-cantautor-guitarrista) que et farà riure amb tota la imaginació que en aquell moment se li passi pel cap. Contacte: 93 441 03 65

Ofensiva contra les okupacions

**Desallotjada la recent okupació de Collblanc
Problemes a la Bordeta, Sants i Poble Sec.**

COLLBLANC.-El procés penal contra els ocupants del núm. 57 del carrer Occident, a Collblanc, ha anat ràpid. Des del jutjat va ser dictada ordre de desallotjament pel dimarts 26 de març. Les ocupants, que hi habitaven des del passat 11 de gener, van decidir marxar davant l'imminent perill, tot considerant que la casa estava perduda. A més, es dona el cas que ja havien patit altres desallotjaments, amb tot el desgast que això suposa. El mateix dimarts van aparèixer quatre furgonetes d'antidisturbis que no van trobar ningú. Al poc minuts, unes 30 persones van tallar cinc minuts la carretera de Sants en senyal de protesta. L'acció va provocar els habituals enfrotaments verbals amb els conductors més impacients.

Idèntica rapidesa van patir els ocupants de la Casa del llac, al carrer Autonomia (antigament havia estat okupada per una família gitana). En dos dies l'ordre va ser dictada i executada. Sembla ser que la jutgessa, titular del nº 15 d'instrucció, és propera a l'Opus Dei i, segons testimonis presencials, aconsella que el millor lloc per a viure és a casa de la família. Feia un mes que hi tornava a viure gent.

Seguint amb notícies relacionades amb el moviment okupa, cal destacar els fets insòlits i greus que últimament s'estan produint entorn les cases okupades: encaputxats desallotjant edificis per diners al Guinardó, assetjament quasi malaltís de la Guàrdia Urbana a Sant Andreu, provocacions policials a Can Vidalet,

incendis intencionats a diverses cases fins ara sense conseqüències... I els desallotjaments continuen. Sense anar més lluny, el passat diumenge 25 de març, uns nois que acabaven d'entrar a una casa del carrer Blesa, a les falades de Montjuïc del cantó del Poble Sec, van ser sorpresos el mateix dia per cinc furgonetes d'antivallots i varis cotxes de secretes que van amenaçar-los i els van fer fora després de negociar no ser detinguts. Tot i això, el procediment judicial en contra seva pot continuar. La intervenció policial resulta del tot estranya, ja que mobilitzar un diumenge tants efectius per un desallotjament sense ordre resulta sospitosament rar. Al finalitzar, un policia nacional va indicar que els hi haurien de donar les gràcies per l'actuació que havien realitzat. Paral·lelament, els procediments per desallotjar la Torreta, a La Bordeta (Olzinelles 77) continuen. S'ha reactivat el judici civil que mantenen propietaris i ocupants, i en vista de la predisposició negativa de la jutgessa encarregada del cas, es tem una sentència desfavorable en un marge reduït de temps. Es torna a iniciar la campanya de solidaritat que es tenia plantejada: penjar pancartes contra el desallotjament a balcons del barri (si en voleu alguna, pregunteu a la mateixa casa). Però no tot són males notícies. Un grup de gent jove van entrar a finals de març a uns baixos situats al número 41 del carrer Premià. L'edifici està afectat per un pla urbanístic.

Ja es pot escoltar Ràdio Bronka

Sants.- La històrica ràdio lliure de Nou Barris ha començat una nova etapa amb la instal·lació d'una antena que permet emetre per tota la ciutat. El dial és el 99.0 i té programació les 24 hores. A partir d'ara, la gent de Sants ja podrem gaudir de programes mítics com *Judici a la Justícia* o *Rebelión en la granja*.

Reivindicada una acció contra una ETT

Les Corts.- Un comunicant anònim va reivindicar el llançament de dos còctels molotov contra una ETT situada a la Travessera de les Corts. L'acció es realitzà com a mostra de solidaritat amb els presos polítics.

Dona oprimida, treballadora explotada, immigrant silenciada

Aquest 8 de març diversos col·lectius de dones s'han reunit per preparar la manifestació del Dia Internacional de la Dona Treballadora, sota el lema: *Dona oprimida, treballadora explotada, immigrant silenciada. Contra el patriarcat i el capital lluitem per un món sense desigualtat*. Amb aquestes reivindicacions volien fer palesa la situació d'opressió de la dona en els diferents àmbits de la seva vida, des del culte al cos fins als maltractaments. També es volia incidir en l'àmbit laboral on la dona acumula les pitjors condicions (temporalitat, economia submergida, explotació sexual, feminització de la pobresa), tot desmarcant-se del feminisme més institucionalitzat. Les dones immigrants foren un tema treballat, assumint les seves demandes, ja que en aquest marc d'explotació i opressió es troben absolutament indefenses. La manifestació va començar i des de la coordinadora (una alternativa al sec-

tor més institucionalitzat), bloc format per un centenar de persones, es van fer diverses accions. En començar es va desplegar una pancarta amb el lema a la plaça Universitat, es van fer pintades i es van repartir octavetes. En acabar, a la plaça Sant Jaume, on durant tot el dia s'havien fet activitats de denúncia en motiu de la vaga Mundial de dones, van haver-hi actuacions i parlaments. La coordinadora, juntament amb dones immigrades, va llegir les seves demandes i va trencar simbòlicament el mur de la desigualtat. Allà van donar els únics incidents de la jornada: els antidisturbis de la Guardia Urbana van intentar detenir a diverses manifestants que feien pintades i, més tard, els antidisturbis dels Mossos d'Esquadra van retenir a dues noies del col·lectiu de suport al poble mapuche per desplegar una pancarta però davant les protestes de les manifestants van ser alliberades.

Desobediència contra la Llei d'Estrangeria

BARCELONA.- "Amb prop d'un centenar de DNI i més de 150 autoinculpacions ha començat la Campanya de desobediència civil a la llei d'estrangeria. Davant del que es considera una llei injusta i il·legítima perquè no reconeix drets fonamentals a les persones nouvingudes, drets que són considerats inherents. Per aquest fet volem deixar constància que la vida quotidiana acabarà demostrant que la llei ha de ser derogada en no reconèixer aquests drets. La recollida de DNI i autoinculpacions continuarà els propers dimecres 28 i dijous 29 de 6 a 9 de la tarda a la plaça Sant Jaume. El divendres 30 seran entregats a la subdelegació del govern i per sempre més...els primers DNI. Hem quedat a les 10.30h. del matí a la plaça de Pla de Palau i a les 11h els entregarem a a subdelegació del govern. La convocatòria és fa "Quedeu-vos la vostra democràcia!" Podeu informar-vos trucant al CTD de 5 a 9 de la tarda al 93 217 95 27 i els dilluns a les 19.30 h. és l'assemblea. Esperem que tots i totes us acabeu implicant en aquesta nova campanya. Salut i desobediència!!!"

Campanya de desobediència civil
contra la llei d'extrangeria 27703/01

Nom o col·lectiu:

Adreça:.....

Població.....

Butlleta de subscripció

Per poder donar continuïtat a la Burxa, et demanem que la recolzis econòmicament amb la subscripció a 12 números, i així no te'n perds cap. Fer-nos arribar mil pessetes i la butlleta amb les teves dades al CSA Can Vies, al c/ Jocs Florals 42 08014 Sants i et farem arribar el butlletí cada mes a casa.

Tolerància zero a Sant Andreu

Antidisturbis de la Guàrdia Urbana protagonitzen lamentables incidents

SANT ANDREU/BARCELONA.- El dijous 22 de març unes 23 furgonetes de la policia nacional prenen el barri de St. Andreu i desallotjaven 6 vivendes okupades (4 a Passatge Baliarda, 1 al c/Bascònia i 1 al c/Virgili) en un operatiu coordinat en el que també van participar antiavalots de la Guàrdia Urbana sota les ordres dels *nacionals*. Aquella tarda, la gent desallotjada va decidir fer una protesta diferent a les acostumades manis post-desallotjament. Així, i sota el lema "Si ens desallotgeu les cases okuparem els carrers", s'iniciava una acampada popular contra els desallotjaments al punt neuràlgic del poble: la plaça Orfila, just davant la seu del Districte. L'acampada, però, va durar poquet. Era 1/4 de 10 i la gent disfrutava tranquil·lament del bon temps, es

repartien octavetes i estava a punt de començar un passi de video, quan uns 40 antiavalots de la GU van rodejar l'acampada per sorpresa i amb les porres a la mà, el cap de la unitat ho va deixar clar: "Solo avisaré tres veces, y con esta ya van dos. Todo esto se va a la mierda". L'actitud prepotent i violenta dels *urbanos* va anar acompanyada de tota mena d'insults i amenaces. Es va decidir marxar.

La policia reprimeix duríssimament un nou intent d'acampada popular reivindicativa

En assemblea es va considerar que un atac tan greu contra la llibertat d'expressió era intolerable i no podia quedar sense resposta. L'endemà a les 18:00, unes 40 persones tornaven a acampar davant l'ajuntament del barri. Quan es va arribar a la plaça aquesta ja estava presa per la policia. Es van plantar 3 tendes que venien ja montades, i de seguida van aparèixer 3 'jefazus' de la urbana que van amenaçar amb desallotjar en cas de que no es

desmuntés immediatament l'acampada. La gent concentrada s'hi va negar, amb crits per la llibertat d'expressió. Van aparèixer llavors els

Els últims anys, la GU s'ha caracteritzat per violentes actuacions

antiavalots amb la intenció d'endur-se les tendes. La gent, però, va defensar-les i es va produir un estira i arronssa amb els policies que van acabar carregant fins aconseguir robar el darrer esquinç de tenda que quedava en mans dels manifestants. Eren les 18:45 i la plaça era plena de vianants que contemplaven incrèduls i temorosos la brutal i democràtica intervenció de la GU. A partir d'aquell moment la plaça va quedar presa i acordonada. Davant la pressió de la gent que demanava el retorn del material robat i que la policia marxés de la plaça (ja ningú no acampava), es va tornar a produir una nova càrrega totalment sobrada contra la gent que cridava "la plaça és del poble i no de la policia". A la nit, amb la plaça ja buida, un veí que tornava de treballar i sortia del metro, va ser *segrestat* i agredit pels *machotes* que el van introduir dins del districte. El resultat final: 18 persones ferides (1 braç fracturat), l'antiga plaça major acordonada per una dotació d'antiavalots fins diumenge a la nit, fotògrafs amenaçats, una càmera de BTV trencada... La setmana següent va servir per organitzar una nova acampada i per presentar una querrela contra la Guàrdia Urbana, amb la implicació dels veïnats i d'associacions del barri, sensibilitzats i escandalitzats pel que havien pogut veure dies abans. Durant la setmana, però, es va viure un fort assetjament, en forma de seguiments i amenaces personals per part dels municipals del districte. El divendres es va repetir l'acampada, però aquest cop sense intervenció policial.

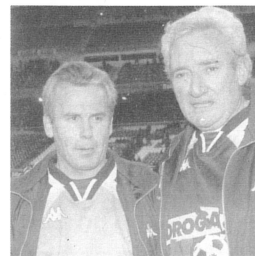
La Guàrdia Urbana intentant robar una tenda de campanya

Garzón, a un pas de tancar l'Ardi Beltza

Quan hagi sortit la Burxa d'abril, potser que la revista vasca Ardi Beltza hagi estat clausurada pel jutge Garzón. Així ho indiquen tot el seguit de maniobres que ha estat fent el magistrat, totes elles dirigides a eliminar el citat mitjà de comunicació i que formen part de la seva particular croada contra tot allò que olori a abertzale d'esquerres. Amb el temps, l'obsessió malaltissa i injustificada que caracteritza Garzón, mesclada amb una clara parcialitat política, l'ànisi de ser famós i una bona dosi de corrupció i amiguisme, li passarà factura, però mentre les seves resolucions judicials estan fent mal. Pepe Rei, director de la revista, ja fa uns mesos que és a la presó, i ara el vol jutjar no per col·laboració amb banda armada sinó per pertinença. Així obté el raonament necessari per tancar l'Ardi Beltza, i matà dos ocells d'un tret. Paral·lelament, els passis del *perillós* video *Periodistas, el negocio de mentir* estan sent sistemàticament impeditos per les forces de seguretat: Badia del Vallès, Mollet, Sabadell, Argentina, Cardedeu; a diverses universitats, els responsables han arribat a tallar la llum, i en altres

llocs, han arribat notificacions de Fiscalia. Tot i això no hi ha cap escrit judicial que determini que el video és il·legal. Des de la Burxa, hem decidit organitzar un acte de solidaritat on parlarà un dels redactors de la revista als Països Catalans. Això serà el dissabte 7 d'abril a les 19h. al Centre Social de Sants.

Xibarri 27/03/01

El Contra-Infos és un butlletí setmanal de consulta a locals alternatius. També es pot rebre per internet subscriu-te a zitzania@sindominio.net

la cançó

Carne de obra

Sobre la ciudad
de la gloriosa tierra sita en
occidente.

No relumbra más
el sol que recalentaba a la
pobre gente.

Verás el hambre entrar,
el frío llegará, también la
enfermedad.

La espera durará,
hay cambios de poder
aguanta un poco más.

De las montañas
hasta el mar

el mar pisará los pies
de la propiedad.

Otro día más.

Dejas tus sueños entre el
colchón y la manta.

Vuelve a la realidad, no hay
otra opción.

Es el capital el que manda
te has vuelto a dejar la piel
de tanto obrero, en la mina y
en el telar.

Ayer murió uno más.

¿Hoy a quién le tocará?

El tiempo lo verá.

Cuando te canses
de aguantar,

reune a la gente para tod@s
juntas poder gritar:

Basta!!

Resistencia popular!

Sin guerra entre pueblos y
sin paz entre clases.

Vayámonos, hacia la libertad!
la idea se levantará y
caminará.

Ante su justicia,
el pueblo no se vende.

Con martillo en mano
el pueblo se defiende.

Ningún paso atrás.

Hay que avanzar
hacia la igualdad

Y empezar a caminar
buscando el amor y
la solidaridad

entre el que traga y tragará,
entre quienes resisten
y entre el que no olvidará.

Banda Bassotti

(Dedicada als obrers i obreres
que han mort treballant per viure)

Adreces

Hamsa c/ Miquel Bleach 15
Can Vies c/ Jocs Florals 42
CS de Sants c/ Olzinelles 30
Casal Indepe c/Demòstenes 9
Espai Obert c/Blasco de Garay
AC Arran c/ Premià 20

L'agenda

Tallers i assessorament

Divendres 19,30 a 21h
Dilluns de 18 a 21h
Dimarts de 19 a 20,30h
Dimarts i dijous tardes
Dissabtes matí
Dissabtes altems 10,30-13,30h
Dimecres 19h
Cada dia a partir de les 19h.
Dissabte d'11a a 13h
Primer diumenge de mes

Tarot. Preu: 2000 ptes al mes.
Punt d'informació sobre violència domèstica.
Assessorament jurídic. Gratuït per sòcies.
Anglès (tres nivells). 2000 ptes al mes.
Tai Txi.
Autoestima i canvi personal.
Dibuix i pintura al taller d'ArtaPart.
Aula d'estudi.
Taller d'escriptura creativa per a nens i nenes
Danses d'arreu. Org.: El Ventall

CS de Sants
CS de Sants
CS de Sants
CS de Sants
CS de Sants
CS de Sants
CSA Hamsa
CSA Hamsa
CS de Sants
Pla. Màlaga

Festes i concerts

Dissabte 14 d'abril

Concert per l'autogestió del CSA Can Vies
Answer, Hash Addictes i grup a confirmar

CSO Pati Blau

Dissabte 21 d'abril

Concert Los Rancios i La Pan amb animació
a càrrec de Pernambuco.
Organitza: Col·lectiu Entreblokes

(C/ Rubió i Ors 1, Cornellà)
CSA Hamsa

Xerrades i presentacions

Divendres 6 d'abril 21,30

Cinema "Dr. Strangelove" i sopar
Tot, 500 pessetes. Org: Maulets

Casal Indepe

Divendres 27 d'abril 20,30

Xerrada sobre Identitat i Llengua a càrrec
de Pere Mayans i Quim Gibert (org: Maulets)

Casal Indepe

Dissabte 28 d'abril

Acte sobre la unitat dels Països Catalans, taula rodona.

Festa d'autogestió d'Alosa (col·lectiu d'edició gràfica)

Dissabte 7 Abril 18h.

Passi de videos: "Difon la lluita, Difon la idea" i "Guerra i Cartells"

19h.

Xerrada sobre "Cooperativisme i Cartellisme"
amb la participació de gent d'Ex-Libris.

20h.

Sopar pica-pica

22h.

Karaoke

23h.

Festa *Bailoteo* a càrrec de Pirats Sound System,
DJ Piló, DJ Gritis Jits i d'altres

CSA Hamsa

LA BURXA HA COMPLERT TRES ANYS D'EXISTÈNCIA. L'ARDI BELTZA N'HA COMPLERT UN I JA
EL VOLEN TANGAR. DES DEL NOSTRE HUMIL BUTLLETÍ VOLEM DONAR EL TOTAL SUPORT A LA
REVISTA BASCA, I CELEBRAR ALHORA EL TERCER ANIVERSARI.

DISSABTE 21 D'ABRIL

PARADETA DE LA BURXA A LA PLAÇA DE SANTS

(A PARTIR DE LES 11H.)

ACTE PÚBLIC DE SOLIDARITAT AMB L'ARDI BELTZA

(A LES 19H. AL CENTRE SOCIAL DE SANTS, C/ OLZINELLES 30)
INTERVINDRAN REDACTORS DE LA REVISTA ALS PAÏSOS CATALANS.

La BURXA*

PER LA LLIBERTAT
D'EXPRESSIONI

ARDI
beltza